

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1701

Decas VII. Ab anno Christi 1460. ad 1470.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64765](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64765)

demetrii
 us Mo
 s sua cal
 ommutata
 enit, quo
 andream
 erfivit, ubi
 ucati sunt
 one, Ro
 polim, a
 duos ge
 or obit,
 enus. Et
 avit.
 s Floren
 s divitia
 batur, &
 t.
 asse in re
 multis
 atque ad
 roffigat,
 si obse
 orti a au
 s obten
 invitant
 i polli
 a, dum
 eum

um Christiani in Europa detinerent. Sed
 furdis canebatur fabula. Quo tempore
 Monobassia, olim Epidaurus, vulgò Malva
 sia, Græcis recentibus Monembosia se se
 Pontifici dedit, cum eam Thomas Palæolo
 gus Turcis tradere vellet, & huic defen
 dendæ impar esset Demetrius. Uno tan
 tum aditu subiri potest, ferè inexpugnabi
 lis, diù à Pontifice & Venetis servata, tan
 dem etiam commune Græcis jugum subiit,
 à Turcis occupata, nunquam occupanda,
 si defendi voluisset.

DE CAS VII.

Ab anno Christi 1460. ad 1470.

1461. **C**orrui hoc anno Trapezuntinum
 Imperium, captis Sinope & Tra
 pezunte cum Rege suo Davide Comneno,
 qui Joanni successerat, & cæso paulò post
 cum filiis Davide, universa familia Palæo
 logorum in Græcia extinguitur. Thomas
 tamen Palæologus Romam venit profu
 gus ac inops, ut ibidem ex aliena miseri
 cordia viveret, qui fratrem Demetrium
 consortem Principatûs ferre noluisse.

Crescentibus seditionibus in Anglia,
 Rex ipse Henricus prælio victus capitur à
 T 6 Richar-

Richardo Eboracensi Duce, decretum
est à Senatu, ut regni Eboracensis esset
Ebor, Rege superstite, eo verò mortuo
regnum obveniret Eboracensi familiæ, sed
Margaritha Andegavensis Regis Conjugis
magni animi fœmina, collecto exercitu
cum hostibus ipsa bis pugnat & vincit, occi-
so Eboracensi cum filio, & aliis conspira-
toribûs supplicio affectis, sicque Rex ipse
libertatem recuperat.

Obiit hoc anno Magduni Biturigum Ca-
rolus VII. cognomento *Victor*, ex humore
melancholico, quo periit, dum metu ve-
neni à cibo abstinuit, ab omnibus desertus.
Successit ei filius Ludovicus XI, ut multi
numerant, aliis autem XIV. Vir ingenii
perspicacissimi, in quo nihil defuit ad
perfectum Principem, nisi quòd litteras
oderit. Abrogavit ille statim Pragmati-
cam sanctionem rogante Pio II, reclamante
licet Academiâ Parisiensi & Parlamento,
Basileensis Concilii fautoribus, cujus ille
fœtus erat.

✠(1462.)✠ Mahometes Turcarum Im-
perator Walachiam invadit, & provinciâ
illâ Bladum Waiwodam spoliât, suffecto ei
fratre Draculâ, Bladus autem ad Mathiam
Regem Hungariæ profugit, sed ob ejus-
dem epistolam ad Mahometem datam & in-
terceptam

terceptam, velut proditoriam à Mathia in
custodiam datur, in eâque decennio inte-
gro detinetur. Fuit autem Bladus iste
(alii scribunt Blodus) tantæ crudelitatis, ut
præter alia tormenta, quibus innumeros,
etiam innoxios è medio sustulit, jufferit in-
terdum vivos excoriari, ac sale conditos
capris objici, ut linguæ asperitate dolor
eorum augeretur.

Joannes Andegavensis toto ferè regno
Neapolitano excidit.

Fridericus Imperator obsidetur Viennæ
ab Alberto fratre, sed adjutus à Georgio
Podebrachio Bohemiæ Rege liberatur;
Cujus filios Victorinum & Henricum Fri-
dericus Principes Imperii creavit.

Hoc anno agitari cœpit quæstio inter
Dominicanos & Minoritas, utrùm sanguis
Christi in triduo passionis unitus perseve-
raverit? Negativam sustinebant Domi-
nicani, & Minoritæ affirmativam: Nihil
statuit Pius, sed utriq̃ue parti indixit silen-
tium, & vetuit alterutram sententiam hæ-
resis accusare, constitutione editâ Kalen-
dis Augusti, anno 1464.

(1463.) Turcæ occupant Bosniam,
mox tamen Mathias cum suis Hungaris Ja-
iczam Provinciæ caput recipit, quam dum
reoccupare tentat Mahometes, civibus,

foeminis, & pueris pugnacissimè se se defendentibus, cum ignominia recedit, plurimis suorum amissis, & tormentis in profuente merfis.

Veneti quoque Hungaris confederati excitati à Pio Pontifice, arma arripunt contra Turcam.

Henricus Castellæ, & Ludovicus Galliarum Reges in finibus regnorum conveniunt, dissidium de regno Navarræ composituri, sed fructu exiguo; aulicis enim utriusque Principis mutuis se se dicitariis pungentibus, præter contemptum nihil retulerunt.

Finis hoc anno impositus est bello Neapolitano Principe Tarentino jam fati functo, qui tuba belli potissima fuerat, & ab hoc tempore Joannes Andegavensis omnibus jam amissis, nec jam triremibus suis ut Rex, sed ut pirata pugnans, in Franciam suam rediit, victoriâ & regno Ferdinando relictis.

✽(1464.)✽ Restituit tandem Fridericus Imperator Hungaris regni coronam, quam cum Ladislao posthumo acceperat, tot jam annis retentam quâ Mathias Corvinus Budæ coronatus, mox in Turcas profectus est, & Zoynichum, Rusciæ urbem obsedit, sed Panico timore percussus, & machinas, & impedimenta, & quod præcipuum

primum erat, gloriam multis victoriis partam reliquit.

Ludovicus Sfortiæ Duci Mediolanensi Saonam reddit, eumque in odium, ut creditum est, Domus Aurelianensis, tanquam amicum agnoscit.

Conspirant Galliæ Proceres in Regem Ludovicum XI. atque inprimis Duces Britanniæ & Borbonii, ac Comes Carolesius Philippi Burgundi filius, auctore Carolo Biturigum Duce Regis fratre, ac Belli-Princepe, quod à *Bono publico* nomen accepit, omnium tessera fuit ligula serica, nec Rege, neque Magistratibus ad hanc novitatem satis invigilantibus.

Eodem anno Castella quoque fuit impata motu Procerum, qui contra Henricum Principem, attractio in partes suas Alphonso Regis fratre rebellârunt.

Pius II. Papa dum Anconæ innumerabili Christianorum armatorum multitudine, concurrente contra Turcas classem parat, diem suum obit anno ætatis 58. Vir sine dubio magnus, & ab eruditis nunquam satis laudatus, a novatoribus autem contumeliosissimè exceptus, quorum tamen convicia à peritis rerum æstimatoribus laudes judicantur. Datus est Pio II. successor Romæ Petrus Barbus Venetus, Cardinalis S. Marci

Marci, sanatus ex peste à B. Virgine Laurentiana cum pollicitatione insuper Pontificatus, nominatus is est Paulus II. De hoc Pontifice non est habenda fides Platina, quid enim mirum si multa contra eum defutiat, à quo longo carcere subactus fuit, inò & tormentis subiectus ob conspirationem, & impietatem.

Instituit Paulus II. in ornamentum Cardinalium biretum rubrum, & suæ quoque magnificentiae Papali paravit tiaram gemmeam cum tribus coronis (quod vulgo *Regnum* dicitur) viginti millibus nummorum aestimatum, & bellum contra Turcas plerumque omnibus Principibus promovit.

Stephanus Rex Bosniensis, ac jure uxorio Serviae ac Rasciae Despota, bello peritus à Mahomete Turcarum Imperatore, & obsessus Jaitzæ, blanditiis ejus ad colloquium evocatus, cute vivus exuitur, ac licet perfidè ab impio tyranno, justo tamen Dei judicio cum vita regnum, quod proprio patri fraudulenter eripuerat, amittit, & hoc modo Bosnia, Rascia, & Serviae magna pars in Turcarum potestatem pervenit, Jaitzam cum aliis aliquot oppidis Mathia Rege sibi vendicante.

✽(1465.)✽ Bellum diuturnum inter Regem Poloniae Casimirum & Equites Teutonici.

tonicos componitur, concessâ his à Rege Prussia, eâ conditione, ut iuramentum fidelitatis eidem præstare obligarentur.

Scanderbegus Crojam adversus Turcas defendit, damna recipiens à Turcis, iterum damna ingentia eisdem infligens, vir admiraculum fortis.

Mahometes, ut consilia Principum Christianorum contra se disturbaret, Ferdinandum Siciliae Regem ingentibus promissis & muneribus ad amicitiam sollicitat, quem tamen hic fortiter & laudabiliter rejicit.

Henricus Angliae Rex vel tædio exilii, vel à suis compulsus ex Scotia irrepsit in Angliam, verum agnitus Londinum perductus est, ubi jussu Regis à nemine salutatus, ante turrinam Londinensem ter circumcippum ignominiosè circumactus, eâdem inclusus, & ex folio detrusus est in carcerem.

Erupit hoc anno factio Procerum Francicorum, dicta *Factio boni publici* adversus Ludovicum XI. conjurata, & magno armorum strepitu utriusque partis per totam Franciam tumultuata. Ad montem Cetericum ab utroque exercitu, Regis, & conjuratorum Procerum ita conflictum est, ut multis utrimque cæsis, & multis captis visa fuerit ab utraque parte stetit sanguis.

sanguinea victoria. Redintegratis de
 utriusque partis militaribus copiis, iterum
 ad Stadiocritam stetere parati exercitus
 ad pugnam quoque redintegrandam. Rex
 autem pejora veritus, quam passus jam fu-
 erat, ac suorum odium nimis manifestum
 agnoscens, consilio maxime Francisci
 Sfortiæ Ducis Mediolanensis amicissimi
 sui persuasus, agitavit ea, quæ pacis erant.
 Itaque his conditionibus pax inita est ad
 Confluentiam, ideò dicta pax Confluentina:
 ut Carolo Regis fratri Biturigum loco con-
 cessa fuerit Nortmannia, Carolinæ qua-
 tuor urbes ad Sommanam, Comiti S. Pau-
 li dignitas Comitis stabuli, alia aliis. Se-
 lecti quoque 36 viri ex Clero, qui cum Re-
 ge de regno stabiliendo statuerent. Sicque
 omnes ad sua rediere. Carolesius autem
 cum se brevi post difficili bello cum Leodi-
 ensibus implicuisset, hac occasione usus,
 Ludovicum Carolum expulit Nortmanniam,
 & ad Franciscum Sfortiam inimicum suum
 ire compulit.

Tumultibus quoque intestinis commo-
 ti sunt hoc anno Castellani contra Henri-
 cum Regem, ejusque fratrem Alphonsum
 substituerunt.

Simili turbine agitata Arragonia à Cata-
 launis, qui Petrum Lusitanum, Equitum
 Magi-

Magistrum Barcinone Regem Arragoniæ creaverunt. Sed hic anno sequenti victus & extinctus veneno locum suum reliquit Renato Andegavensi, qui à Catalaunis iudicatus est idoneus, ut cum his esset capitalis hostis Arragoniorum.

✽ (1466.) ✽ Paulus II. Georgium Podbrachium Bohemiæ Regem anathemate ferit tanquam fautorem Hussitarum, tyrannum in Catholicos, & Ecclesiæ ac Pontifici rebellem. Bohemiam autem Mathiæ Regi Hungariæ donat. Tum etiam Rockyfana subitâ paralyfi percussus loqui desit, hâc corporis parte potissimum mutilatus à Deo, quâ gravius deliquerat.

Sol Romæ visus tergeminus multos terret.

Obiit Franciscus Sfortia Dux Mediolanensis vir bello & pace clarus, post quem, Galeatius filius qui hæctenus apud Ludovicum XI. agebat, dissimulato habitu rediens in Italiam, Principatum auspicatus est à sacrilegiis Ecclesiasticis, & ut ostenderet, se Neronem esse, matrem Blancam rectè monentem & increpantem veneno sustulit.

✽ (1467.) ✽ Obiit hoc anno Lissi ad Drillum fluvium ex febre Georgius Castriottus Scanderbegus, ibidem sepultus: tan-

tæ

tæ apud Turcos Venerationis ut hi capta
Lisso, ejus ossa postmodum diripuerint, &
thebis aureis aut argenteis incluserint ad
fortitudinem sibi conciliandam: reliquit
filium Venetiis enutritum, qui postea nobi-
lem familiam propagavit, in Apulia, in-
ditione ab Alphonso ejus patri donata,
paternâ potiùs, quam propriâ virtute il-
lustris.

✽(1468.)✽ Mathias Hungariæ Rex
Podebrachium invadit, & eidem aliquot
urbes in Moravia eripit. Cum verò Wal-
lachico & Moldavico bello alibi implica-
tus esset, reliqtâ Bohemiâ suis rebus magis
consulebat. Et sic tutus mansit Georgius,
ac Pontifex ab Hussitis irrisus. Bohemi
autem Catholici petierunt sibi in Regem
filiam Casimiri Regis Poloniæ, sed renuit
ille, suis quoque rebus invigilans præ-
al-
enis.

Fridericus Imperator voti reus cum
exiguo comitatu Romam peregrinatus,
exceptusque à Pontifice cum eodem de
bello Turcis inferendo consultat.

Moritur Cardinalis Turrecremata Do-
minicanus Octuagenario major insignis sui
temporis scriptor.

✽(1469.)✽ Mathias Rex Hunga-
riæ maximâ Bohemiæ parte occupatâ co-
rona-

ronatur ejusdem Rex, Georgio fugiente Pragam, cujus filium captivum Rex in Hungariam ducit.

Cardinalis Balves Molitoris seu Sartoris Virdunensis filius multas in Francia discordias seminat. Erat is primò in famulatu Javenalis Ursini, deinde Joannes de Bella-Valle Episcopi, & tandem innotuit Regi propter callidissimos mores, eique de elemosynis primò, postmodum Cardinalis & Episcopus Ebroicensis creatus est, omnibus negotiis implicitus, & purpuratus ardellio: quare cum aliquando milites recognosceret, rogavit Regem Comes Dammartinus vir scientissimus belli, ut Ebroicensem ipse lustraret Episcopatum, ut ejus ageret vices qui suas usurpasset. Cardinalis hic Proditionis auctor (quâ conatus est Carolum Ducem à fratre Ludovico Rege disjungere, & Burgundum ad invadendum regnum invitare) nuncio quodam ad Clayam capto detectus, unà cum Guilielmo Haraucurtio Episcopo Virdunensi totâ plaudente Francia pœnas dedit: Balves in carcere XI. annos contrivit: Virdunensis, auctor cavearum ferrearum, annis 14. in earum una inclusus, Perillæo supplicio multatus est.

Paulus II. bellum gerit ad Ariminum, contra

contra Malatestam, huic auxiliante Ferdinando Siciliae Rege, viro ingrattissimo in Romanam sedem, cujus favore & operibus regnum consecutus erat.

✽(1470.)✽ Mahometes Turcarum Imperator votum quod fecerat executurus, cum ingenti classe & majori exercitu pedestri Lemnum vastat, Chalcidensis Insulae urbem primariam oppugnat diebus 30. & per ignaviam Canalii classis Venetae praefecti occupat: & hic quidem a Venetis in exilium actus, Erizzius autem urbis gubernator qui deditioem fecit, per medium corpus sectus est, crudeli ioco Machometis dicentis, capiti non lateribus promissam esse incolumitatem. Filia eius formosissima ad Sultanum adducta ad libidinem & renuens petitioni ejus acquiescere, jugulata, purum Christo Spiritum reddidit.

Germania turbatur dissidentibus inter se Friderico Imperatore, Casimiro Poloniae & Mathia Hungariae Regibus: quarum contentiones Georgio Podebrachio valde utiles fuerunt.

Henricus Anglus regno restituitur, expulso Eduardo ab eodem, qui eum in throno collocarat, Richardo Comite Warwickensi.